

 România [\[x\]](#)
III 3
■ Carmen Onuorah
● Meghan Judge
■ Lindiwe Matsikiza

Copilul măgar

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

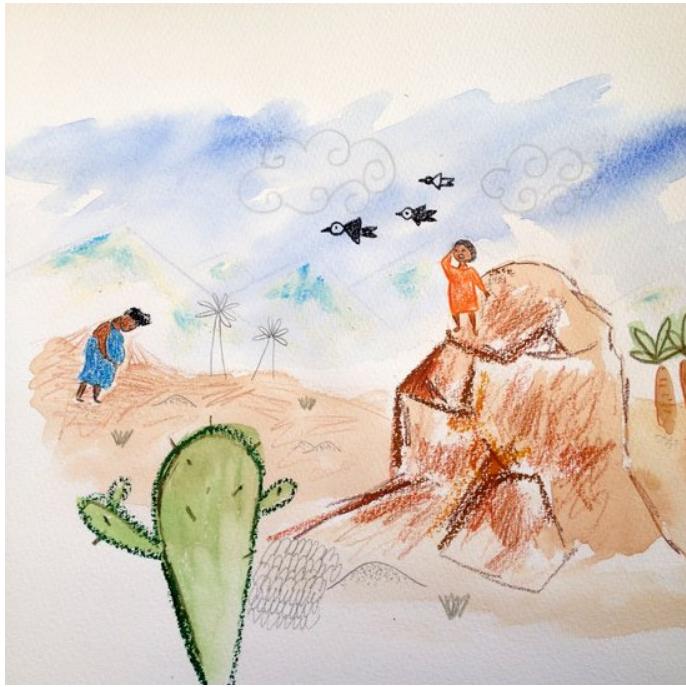
■ Carmen Onuorah
● Meghan Judge
■ Lindiwe Matsikiza

Copilul măgar

globalstorybooks.net

Global Storybooks

O fetiță, mai întâi, a văzut în zare,
forma misterioasă.

Pe măsură ce forma se apropiă, a
văzut că era o femeie greu
însarcinată.

Rușinoasă dar curajoasă, fetița s-a apropiat de femeie. "Trebuie să o ținem cu noi," au decis localnicii fetiței. "Îi vom ține pe ea și pe copil în siguranță."

Măgarul copil și mama lui au înaintat în vîrstă împreună și au găsit multe căi de a trăi unul lângă altul. Încetul cu încetul, toți cei din jurul lor, alte familii începuseră să se obișnuiască.

Măgarul și-a găsit mama, singură și
jeluid copilul ei pierdut. S-au uitat
nu lă altul pentru timp lung. Să
apoi său imbrățișat foarte strâns
nu lă pe celălalt.

„Împinge! „Aduceți pături! „Apă!“
În curând, nasterea se apropiă.

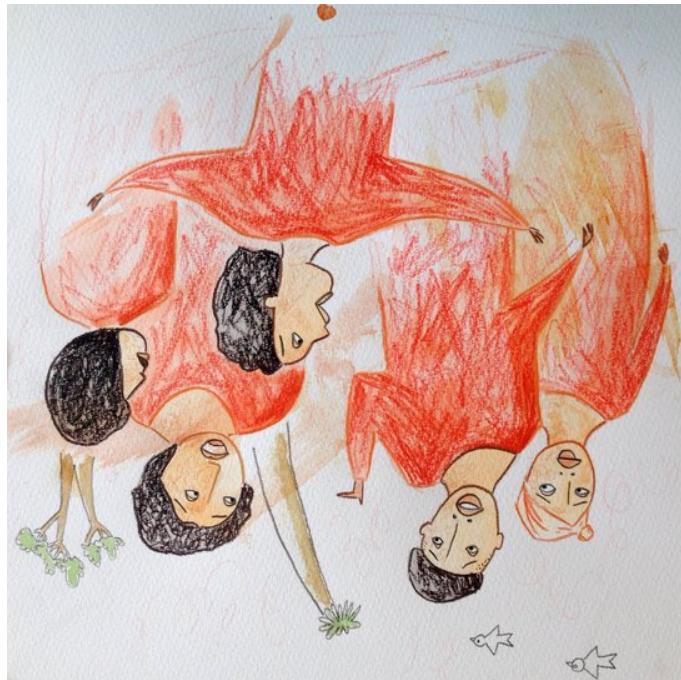
Dar când au văzut copilul, toți au sărit de-o parte în soc. "Un măgar?!"

Măgarul în sfârșit a știut ce să facă.

... norii dispăruseră împreună cu
prietenul lui, bătrânul.

Fiecare a început să argumenteze.
„Am spus că vom fiine în siguranță
mama și copilul, să să vom face,” au
spus unii. „Dar ne vor aduce
ghiniouri!” au spus alții.

Și aşa femeia s-a găsit singură din nou. Se întreba ce să facă cu copilul ăsta ciudat. Se întreba ce să facă cu ea însăși.

Sus la înălțime printre nori ei au adormit. Măgarul a visat că mama lui era bolnavă și îl chema. Și când s-a trezit...

Dar în final ea a trebuit să accepte
că el era copilul ei și ea era mama
lui.

Într-o dimineață, bătrânuș i-a cerut
Măgarului să-l căre în varful
munteului.

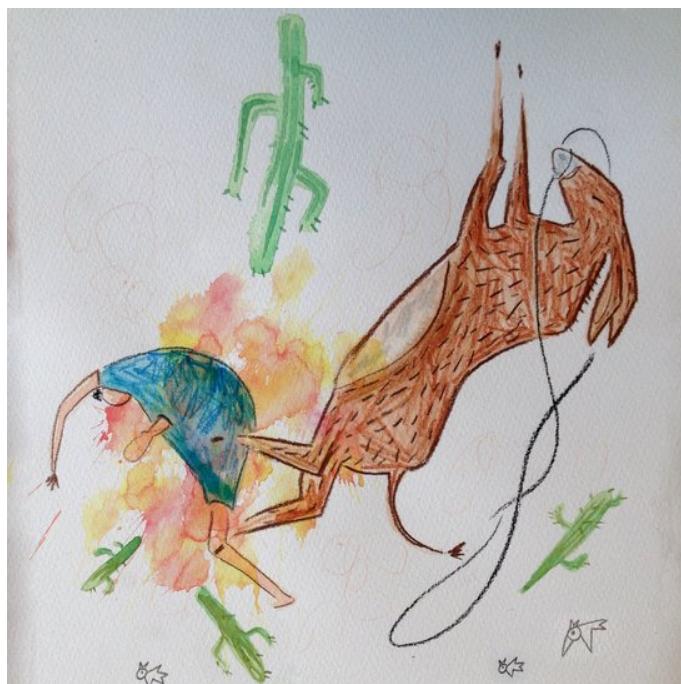
Acum, dacă copilul ar fi rămas la fel, mic, totul ar fi fost diferit. Dar copilul a crescut și a crescut până când nu mai încăpea în spatele mamei lui. Și oricât de mult el a încercat, nu putea să se poarte ca un om. Mama lui era adesea obosită și frustrată. Uneori îl punea să facă muncă pentru animale.

Măgarul a mers să stea cu bătrânul, care l-a învățat multe diferite căi de a supraviețui. Măgarul a ascultat și a învățat, și aşa a făcut și bătrânul. Ei s-au ajutat unul pe celălalt, și au râs împreună.

Măgarul s-a trezit găsind un bătrân
privindu-l uimît, în jos la el. S-a uitat
în ochii bătrânlui și a înțeput să
simtă o licărire de speranță.

Confuzia și mania creșteau în
Măgar. Nu putea să facă asta și nu
acest fel să nu putea să fie în acel fel.
El a devenit asa de furios încât, într-o zi, a împrins-o pe mama lui la
pământ.

Măgarul era plin de rușine. A început să fugă cât de departe și de repede a putut.

Când s-a oprit din fugă, era noapte, și Măgarul se pierduse. "Iiiii-haaa?" a șoptit el în întuneric. "Iiiii-haaa?" a răspuns ecoul. Era singur. Încârligându-se ca o minge strânsă, a căzut într-un somn adânc și tulburat.